

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีวศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์
ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะของ
การวิจัย ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีวศึกษาในด้าน
รายวิชาอาชีวศึกษา การจัดแผนการเรียนอาชีวศึกษา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน
การวัดและประเมินผล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ครูผู้สอนวิชาอาชีวศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 58 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 290 คน
ผู้บริหารหรือผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ จำนวน 8 คน และผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
จำนวน 80 คน ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย

- 2.1 แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนวิชาอาชีพ เพื่อสอบถามสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพในด้านรายวิชาอาชีพ การจัดแผนการเรียนวิชาอาชีพ กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ และแบบปลายเปิด
- 2.2 แบบสอบถามสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อสอบถามสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพในด้านรายวิชาอาชีพ การจัดแผนการเรียนวิชาอาชีพ กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพ สื่อการเรียนการสอน และปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพในด้าน รายวิชาอาชีพ การจัดแผนการเรียนอาชีพ สื่อการเรียนการสอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ และแบบปลายเปิด
- 2.3 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารหรือผู้ช่วยฝ่ายบริหาร เพื่อสัมภาษณ์สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพในด้านรายวิชาอาชีพ การจัดแผนการเรียนวิชาอาชีพ สื่อการเรียนการสอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ลักษณะแบบสัมภาษณ์เป็นแบบเลือกตอบและแบบปลายเปิด
- 2.4 แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อสัมภาษณ์สภาพความต้องการในการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพ ลักษณะแบบสัมภาษณ์เป็นแบบเลือกตอบ และแบบปลายเปิด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เดินทางไปส่งแบบสอบถามที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและสัมภาษณ์ด้วยตนเอง และเดินทางไปรับแบบสอบถามกลับด้วยตนเอง เป็นบางส่วน มีรายละเอียดดังนี้

3.1 แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนวิชาอาชีพ จำนวน 58 ฉบับ
ได้รับกลับคืน 50 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 86.20

3.2 แบบสอบถามสำหรับนักเรียน จำนวน 290 ฉบับ ได้รับกลับคืน
250 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 86.20

3.3 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารหรือผู้ช่วยฝ่ายบริหาร จำนวน 8 ฉบับ
ได้รับกลับคืน 8 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

3.4 แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง จำนวน 80 ฉบับ ได้รับกลับคืน
80 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แล้ว
นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้ความถี่และหาค่าร้อยละ เป็นรายชื่อ

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ของครูผู้สอนวิชาอาชีพ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้บริหารหรือผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ และผู้ปกครองนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ของครูผู้สอนวิชาอาชีพ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้บริหารหรือผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ และผู้ปกครองนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สรุปได้ดังนี้

1.1 ครูผู้สอนวิชาอาชีพที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-35 ปี วุฒิสุงที่สุดทางการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.00 รองลงมาคือระดับต่ำกว่าปริญญาตรี วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.00 มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการสอน 11-15 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.00 ครูผู้สอนวิชาอาชีพส่วนใหญ่ร้อยละ 72.00 ไม่เคยได้รับการอบรม ส่วนเหตุผลที่สอนวิชาอาชีพ ส่วนใหญ่ร้อยละ 74.00 สอนด้วยความสมัครใจ

1.2 นักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 14-15 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.40 บิดาและมารดามีอาชีพเกษตรกร ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร ส่วนเหตุผลในการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่ร้อยละ 82.80 ต้องการมีความรู้พื้นฐานเพื่อประกอบอาชีพ สำหรับผู้ชี้แนะชักชวน แนะนำให้มาเรียน คือ บิดา มารดา ส่วนระยะทางจากบ้านถึงโรงเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 68.00 ต่ำกว่า 2 กิโลเมตร ความคาดหวังของนักเรียนที่จะประกอบอาชีพในอนาคต ต้องการรับราชการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.20 รองลงมาคือประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ในด้านกลุ่มวิชาที่ชอบเรียนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 34.80 คือ กลุ่มวิชาการงานและอาชีพ รองลงมาคือกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์

1.3 ผู้บริหารหรือผู้ช่วยฝ่ายวิชาการที่ตอบแบบสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 30-35 ปี รองลงมาอายุระหว่าง 41-45 ปี และ 50 ปีขึ้นไป วุฒิสุงที่สุดทางการศึกษา ผู้บริหารส่วนใหญ่ร้อยละ 100.00 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ตำแหน่งที่รับผิดชอบด้านบริหาร ส่วนใหญ่ร้อยละ 62.50 เป็นอาจารย์ใหญ่ ทางด้านระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งด้านการบริหาร ส่วนใหญ่น้อยกว่า 6 ปี และ 6-10 ปี

1.4 ผู้ปกครองที่ตอบแบบสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 36-40 ปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 31.25 รองลงมามีอายุระหว่าง 41-45 ปี มีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.75 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 56.25 มีอาชีพเกษตรกร รองลงมาคือ อาชีพรับจ้าง สำหรับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ส่วนใหญ่ร้อยละ 42.50 มีรายได้ระหว่าง 2,000-3,000 บาท รองลงมาคือมีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาท มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.75 จำนวน 3-4 คน รองลงมา จำนวน 5-6 คน ในด้านจุดมุ่งหมายในการส่งนักเรียนเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้ปกครองต้องการให้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.75 รองลงมาต้องการให้มีความรู้ ส่วนหลังจากที่นักเรียนเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแล้วผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 58.75 ไม่ให้เรียนต่อ สำหรับเหตุผลที่ไม่ให้เรียนต่อ เป็นเพราะสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดี

2. สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพ ในด้านต่าง ๆ ตามข้อมูลที่ได้จากครูผู้สอนวิชาอาชีพ นักเรียน ผู้บริหารหรือผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ และผู้ปกครองนักเรียนสรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านรายวิชาอาชีพ ครูผู้สอนวิชาอาชีพ ส่วนใหญ่ระบุว่าในกลุ่มงานผลิตโรงเรียนร้อยละ 31.03 เปิดสอนวิชา ช 0155 ช่างขนมไทย ช 0161 ช่างประดิษฐ์ของชำร่วย ในกลุ่มงานบริการโรงเรียนร้อยละ 20.68 เปิดสอนวิชา ช 0261 ช่างเดินสายไฟฟ้าในอาคาร เหตุผลที่โรงเรียนเปิดสอนรายวิชาอาชีพ ครูผู้สอนวิชาอาชีพส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 ระบุว่ามีความสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น เอกสารประกอบรายวิชาอาชีพที่โรงเรียนได้รับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.00 คือ หลักสูตร รองลงมา คือ แนวการสอน ส่วนเอกสารประกอบรายวิชาอาชีพที่ครูจัดทำขึ้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 คือ ใบงาน รองลงมาคือ แผนการสอน โดยครูผู้สอนแต่ละคนเป็นผู้จัดทำขึ้นเอง ส่วนคาบเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมวิชาอาชีพแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่ใช้ 2 คาบ รองลงมา ใช้เวลา 1 คาบ

นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 79.60 ระบุว่า วิชาอาชีพที่โรงเรียนเปิดสอน ตรงกับความต้องการของนักเรียน และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้

ส่วนเกณฑ์ที่โรงเรียนใช้ในการเปิดสอนวิชาอาชีพ ผู้บริหารส่วนใหญ่ร้อยละ 62.50 ระบุว่า เป็นอาชีพในท้องถิ่น รองลงมาใช้เกณฑ์ความต้องการของนักเรียน สำหรับเกณฑ์ในการพิจารณาครูเข้าสอน ผู้บริหารส่วนใหญ่ร้อยละ 50.00 ระบุว่า ประชุมปรึกษาหารือกับครูในโรงเรียน และเตรียมความรู้ครูโดยการส่งครูเข้ารับการอบรม/สัมมนา โดยใช้เกณฑ์ครูที่มีความสนใจและสมัครใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.00

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 62.50 ระบุว่า รายวิชาที่โรงเรียนเปิดสอน ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ และอาชีพที่ผู้ประกอบการต้องการให้นักเรียนประกอบหลังจากจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.75 คือ ทำงานในโรงงาน

2.2 ด้านการจัดแผนการเรียนอาชีพ ครูผู้สอนวิชาอาชีพส่วนใหญ่ร้อยละ 72.00 ระบุว่า จัดวิชาอาชีพในแผนการเรียนอาชีพไม่ต่อเนื่องตลอด 3 ปี แต่ครบตามโครงสร้างของหลักสูตร ส่วนผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดแผนการเรียนอาชีพ ส่วนใหญ่ร้อยละ 96.00 เป็นครูผู้สอน รองลงมาคือ ผู้บริหารโรงเรียน และเกณฑ์ที่โรงเรียนใช้พิจารณาในการเปิดสอนรายวิชาอาชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.00 คือ อาคาร สถานที่ เครื่องมืออุปกรณ์ รองลงมาคือ ความสนใจและความชอบของนักเรียน

นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 76.00 ระบุว่าโรงเรียนจัดบริการแนะแนวในการเลือกอาชีพ มีการจัดประชุมชี้แจงแผนการเรียนวิชาอาชีพให้นักเรียนทราบก่อนที่จะเลือกเรียน และนักเรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัดและความสนใจ

ผู้บริหารโรงเรียนระบุว่า ผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดแผนการเรียนอาชีพ คือผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาอาชีพ ขั้นตอนในการจัดทำแผน ส่วนใหญ่กำหนดรายวิชา/กิจกรรมที่เปิดสอน ลักษณะของแผนการเรียนวิชาอาชีพที่เปิด ส่วนใหญ่จัดแผนการเรียนไม่ต่อเนื่องกันตลอด 3 ปี มีการประชุมในการจัดทำแผนการเรียน และมีการตรวจแผนการสอนวิชาอาชีพ

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 58.75 ระบุว่า โรงเรียนไม่ได้จัดประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพและไม่มีส่วนร่วมในการเลือกแผนการเรียนอาชีพของนักเรียน

2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพ ครูผู้สอน

วิชาอาชีพส่วนใหญ่ร้อยละ 38.00 ระบุว่า ครูผู้สอนแต่ละคนรับภาระในการสอนนักเรียน โดยเฉลี่ยห้องละ 31-40 คน มีการเตรียมการสอนทุกครั้งโดยศึกษาจากคู่มือการสอน ส่วนการชี้แจงจุดประสงค์ในการเรียนการสอนแต่ละครั้ง มีการชี้แจงให้นักเรียนทราบก่อนการสอนทุกครั้ง การแบ่งกลุ่มในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพ มีการแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละประมาณ 3-5 คน วิธีที่ใช้ในการสอนแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่ร้อยละ 86.00 เรียนภาคทฤษฎีก่อนการปฏิบัติทุกครั้ง เกณฑ์ที่ครูใช้พิจารณาเลือกวิธีสอนส่วนใหญ่ร้อยละ 82.00 คือจุดประสงค์การเรียนรู้ ส่วนวิธีที่ใช้ในการเรียนการสอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.00 คือการเรียนด้วยการปฏิบัติ รองลงมาคือการบรรยาย และการดำเนินการสอนวิชาอาชีพ ส่วนใหญ่ร้อยละ 78.00 ดำเนินการสอนภายในโรงเรียน

นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 64.80 ระบุว่า โรงเรียนจัดฝึกปฏิบัติงานและมีการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ ในการฝึกปฏิบัติทุกครั้ง นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.80 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ควบคุมอบหมายงานให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้า เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ

2.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน ครูผู้สอนวิชาอาชีพส่วนใหญ่ร้อยละ 68.00

ระบุว่าในการสอนแต่ละครั้งใช้อุปกรณ์การสอนเป็นบางครั้ง สื่อการสอนที่ครูผู้สอนใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพ ส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 ใช้วัสดุอุปกรณ์ รองลงมาเป็นหนังสือแบบเรียน ในด้านความเพียงพอของสื่อสิ่งพิมพ์และวัสดุอุปกรณ์กับจำนวนนักเรียน ส่วนใหญ่ร้อยละ 100.00 ไม่เพียงพอ คุณภาพบางอย่างไม่ดี ประสิทธิภาพของวัสดุส่วนใหญ่เป็นของที่ทำใ้ภายในท้องถิ่นครูผู้สอนและนักเรียนร่วมกันจัดทำ สำหรับอุปกรณ์ที่ไม่สามารถจัดทำขึ้นเอง ครูผู้สอนเป็นผู้จัดหา

นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 ระบุว่า โรงเรียนได้จัดเตรียมเอกสารเกี่ยวกับวิชาอาชีพสถานที่สำหรับแปลงเกษตร เรือนเพาะชำ สถานที่สำหรับทำอาหาร

ผู้บริหารส่วนใหญ่ร้อยละ 75.00 ระบุว่า มีการเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาบรรยาย สภาพสื่ออยู่ในสภาพใช้งานได้ดีแต่ไม่เพียงพอ การจัดเก็บ ส่วนใหญ่ร้อยละ 62.50 จัดเก็บไว้ในห้องมีบริการวิทยุ โทรทัศน์ แหล่งที่มาของสื่อการเรียนการสอน ส่วนใหญ่ร้อยละ 100.00 ได้รับความจัดสรรจากทางราชการ

2.5 ด้านการวัดและประเมินผลการสอนวิชาอาชีพ ครูผู้สอนวิชาอาชีพ ส่วนใหญ่ร้อยละ 52.00 ระบุว่า มีการทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนทำการสอนทุกครั้ง ส่วนวิธีที่ใช้ในการทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.00 คือ การซักถาม รองลงมาคือการทำข้อทดสอบ การประเมินผลภาคปฏิบัติของนักเรียนในแต่ละครั้ง ครูผู้สอนวิชาอาชีพส่วนใหญ่ร้อยละ 78.00 ระบุว่ามีการประเมินทุกครั้ง โดยประเมินผลภาคปฏิบัติ ระหว่างเรียน และความสำคัญในการประเมินผลภาคปฏิบัติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.00 คือ ผลงานที่นักเรียนได้ปฏิบัติ รองลงมาคือ เจตคติที่มีต่อการทำงาน มีการชี้แจงหลักเกณฑ์และวิธีในการวัดผลก่อนการจัดการเรียนการสอนทุกครั้ง วิธีการที่ครูผู้สอนวิชาอาชีพใช้ในการวัดผล ส่วนใหญ่ร้อยละ 82.00 คือ การทดสอบภาคปฏิบัติ รองลงมา คือ การใช้แบบทดสอบ มีการชี้แจงข้อบกพร่องให้นักเรียนทราบหลังการประเมินผลทุกครั้ง การจัดเตรียมแบบฟอร์มการวัดผล ครูผู้สอนวิชาอาชีพ ส่วนใหญ่ร้อยละ 66.00 เตรียมแบบตรวจผลงาน รองลงมาคือ แบบสังเกต การปฏิบัติงาน

3. สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพ ในด้านต่าง ๆ ตามข้อมูลที่ได้มาจากครูผู้สอนวิชาอาชีพ และนักเรียน สรุปได้ดังนี้

3.1 ด้านรายวิชาอาชีพ ครูผู้สอนวิชาอาชีพส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 ระบุว่า รายวิชาอาชีพที่โรงเรียนเปิดสอนมีปัญหา ขาดครูที่มีความรู้ด้านวิชาอาชีรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.50 รองลงมาคือ นักเรียนไม่สนใจเรียนวิชาอาชีพในท้องถิ่น ส่วนการจัดทำเอกสารประกอบ รายวิชาอาชีพ ครูผู้สอนส่วนใหญ่ร้อยละ 96.00 ระบุว่า มีปัญหา ขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการจัดทำเอกสาร รองลงมาคือ ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 50.40 ระบุว่า การจัดรายวิชาอาชีพที่โรงเรียนเปิดสอนไม่มีปัญหา ส่วนที่มีปัญหา ระบุว่าโรงเรียนเปิดสอนรายวิชาอาชีพไม่ตรงกับความต้องการของนักเรียน

3.2 การจัดแผนการเรียนอาชีพ ครูผู้สอนวิชาอาชีพส่วนใหญ่ร้อยละ 92.00 ระบุว่า มีปัญหาในด้านขาดงบประมาณที่จะใช้ดำเนินการตามแผนการเรียนอาชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.26 รองลงมา คือ ขาดบุคลากรทางด้านวิชาอาชีพโดยตรง

นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 63.20 ระบุว่าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับแผนการเรียนอาชีพ รองลงมามีปัญหาเกี่ยวกับการจัดประชุมชี้แจงเกี่ยวกับแผนการเรียนอาชีพให้นักเรียนทราบ

3.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพ ครูผู้สอนวิชาอาชีพส่วนใหญ่ร้อยละ 82.00 ระบุว่า มีปัญหาในด้านครูผู้สอนวิชาอาชีพขาดความรู้และเทคนิคในการเลือกวิธีสอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.66 รองลงมา คือ ครูผู้สอนวิชาอาชีพต้องรับผิดชอบนักเรียนจำนวนมาก

3.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน ครูผู้สอนวิชาอาชีพส่วนใหญ่ร้อยละ 92.00 ระบุว่า มีปัญหาในด้านวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 97.82 รองลงมาคือ หน่วยงานต้นสังกัดส่งมალ่าช้า ส่วนการใช้สถานที่ในการฝึกปฏิบัติงาน ครูผู้สอนส่วนใหญ่ร้อยละ 84.00 มีปัญหาในด้านขาดแคลนสถานที่ฝึกปฏิบัติงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.80 รองลงมาคือ สถานที่ปฏิบัติงานไม่เหมาะสมกับสภาพการใช้งาน

นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 84.80 ระบุว่า สื่อการเรียนการสอนมีปัญหาในด้านขาดค่าใช้จ่ายวัสดุการฝึกมากที่สุด รองลงมาคือ ขาดแคลนหนังสือแบบเรียน

3.5 ด้านการวัดและประเมินผล ครูผู้สอนวิชาอาชีพส่วนใหญ่ร้อยละ 58.00 ระบุว่า ไม่มีปัญหาการวัดและประเมินผล ครูผู้สอนวิชาอาชีพที่มีปัญหา ระบุว่าขาดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.19 รองลงมาคือ ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยมีข้อค้นพบเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีวศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ที่ผู้วิจัยเห็นว่าน่าสนใจและควรนำมาอภิปรายผล มีดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

1.1 ครูผู้สอนวิชาอาชีวศึกษาในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนวิชาอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่จบวิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ และไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาอาชีวศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่า เรื่องนี้น่าจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีวศึกษาไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรอาจเนื่องมาจากครูผู้สอนวิชาอาชีวศึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีวศึกษา

1.2 ในประเด็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน ส่วนใหญ่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ส่วนความคาดหวังของนักเรียนที่จะประกอบอาชีพในอนาคต พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการประกอบอาชีพรับราชการ ผู้วิจัยเห็นว่า เรื่องนี้จะ เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีวศึกษาไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากนักเรียนไม่ให้ความสนใจในการเรียนวิชาอาชีวศึกษาในท้องถิ่น ต้องการแต่จะเรียนเพื่อรับราชการมากกว่า

1.3 ส่วนประเด็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 2,000-3,000 บาท จุดมุ่งหมายในการส่งนักเรียน เข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจึง เพื่อ เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพและผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ให้นักเรียน เรียนต่อ เนื่องจากสภาพ เศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดี ผู้วิจัยเห็นว่าจาก

สาเหตุดังกล่าว โรงเรียนควรจัดการศึกษา เพื่อให้เด็ก เรียนมีความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพ ที่สอดคล้องกับสภาพของจังหวัดนครราชสีมา เป็นการสนองความต้องการของครอบครัวช่วย เศรษฐกิจของครอบครัวเป็นหลัก

2. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา

2.1 ด้านรายวิชาอาชีพที่โรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมาเปิดสอน ครูผู้สอนวิชาอาชีพ ระบุว่า โรงเรียนส่วนใหญ่เปิดสอนวิชา ช 0155 ช่างขนมไทย ช 0161 ช่างประดิษฐ์ของชำร่วย ช 0261 ช่างเดินสายไฟฟ้าในอาคาร จากผลการวิจัยแสดงว่า รายวิชาอาชีพที่โรงเรียนเปิดสอน ส่วนใหญ่เป็นรายวิชาอาชีพที่เด็ก เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ซึ่งไม่ สอดคล้องกับลักษณะทางเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา คือ เศรษฐกิจบนฐานเกษตรกรรม และ เศรษฐกิจบนฐานการค้าและอุตสาหกรรม

ส่วนลักษณะรายวิชาอาชีพที่โรงเรียนเปิดสอน ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาอาชีพ ระบุว่า มีความสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนส่วนใหญ่มองภาพรวม ของการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพในสังคมแคบ ๆ และครูผู้สอนมิได้มีการสำรวจข้อมูล พื้นฐานของจังหวัดนครราชสีมาอย่างแท้จริง ก่อนที่จะกำหนดรายวิชา/กิจกรรมที่จะ เปิดสอน วิชาอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทิบุลขวัญ ขวัญเมือง (2535) ที่พบว่า รายวิชาอาชีพที่ โรงเรียนเปิดสอน ส่วนใหญ่เป็นอาชีพทั่ว ๆ ไป ที่เด็กเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิต ประจำวันได้ จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่เจ็ด พ.ศ.2535-3539 ได้กำหนดจังหวัดนครราชสีมา ให้เป็นศูนย์กลางการพัฒนาอุตสาหกรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนั้นรายวิชาอาชีพที่เปิดสอนในโรงเรียนจึงไม่สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรมที่มีอยู่

ส่วนรายวิชาอาชีพที่โรงเรียนเปิดสอนนั้น ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่า มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง เนื่องจากเป็นรายวิชาที่นักเรียนสามารถช่วยเหลือผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอยู่ที่บ้านได้ แต่พบว่าหลังจากที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแล้ว ผู้ปกครองเห็นว่า ต้องการให้นักเรียนทำงานในโรงงาน ทั้งนี้เนื่องจากครอบครัวส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยค่อนข้างต่ำ จึงไม่สามารถให้นักเรียนเรียนต่อได้ ดังนั้นโรงเรียนควรที่จะจัดการศึกษาให้สนองต่อความต้องการของผู้ปกครอง ซึ่งจะสอดคล้องกับสภาพการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจการค้า และอุตสาหกรรมในจังหวัดนครราชสีมาอีกด้วย

ด้านปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพ ในด้านรายวิชาอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่สำคัญคือ ขาดครูที่มีความรู้ด้านวิชาอาชีพ ผู้วิจัยเห็นว่า โรงเรียนควรหาแนวทางแก้ไข โดยการเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาให้ความรู้ และส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการอบรม พร้อมทั้งประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอความร่วมมือ

สำหรับปัญหานักเรียนไม่สนใจเรียนวิชาอาชีพในท้องถิ่น ผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดนครราชสีมา และจัดบริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ เพื่อให้นักเรียนได้ทราบข้อมูล

2.2 การจัดแผนการเรียนอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนวิชาอาชีพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมาส่วนใหญ่ ระบุว่า จัดวิชาอาชีพในแผนการเรียนอาชีพไม่ต่อเนื่องตลอด 3 ปี แต่ครบตามโครงสร้างของหลักสูตร ผู้วิจัยเห็นว่า อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังกล่าว จึงทำให้นักเรียนจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพในจังหวัดนครราชสีมาไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะครูผู้สอนวิชาอาชีพไม่ได้สำรวจข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดนครราชสีมาก่อนที่จะกำหนดรายวิชาอาชีพ/กิจกรรมที่เปิดสอน ทำให้นักเรียนขาดเป้าหมายในการเลือกประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของจังหวัดนครราชสีมา

ส่วนการจัดแผนการเรียนอาชีพ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ระบุว่า โรงเรียนไม่ได้จัดประชุมชี้แจง เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพและไม่มีส่วนร่วมในการเลือกแผน

การเรียนอาชีพของนักเรียน ผู้วิจัยเห็นว่า ถ้าจะแก้ปัญหาดังกล่าวโรงเรียนจะต้องจัดให้
ผู้ปกครอง เข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมปรึกษาหารือในการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพ
และ เลือกแผนการเรียนอาชีพของนักเรียน

ส่วนในด้านปัญหาการจัดแผนการเรียนอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่สำคัญคือ
ขาดงบประมาณที่จะใช้ดำเนินการตามแผนการเรียนอาชีพ ผู้วิจัยเห็นว่า โรงเรียนควร
ประสานงานกับโรงเรียนมัธยมใกล้เคียง ศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน หรือศูนย์วิชาการจังหวัด
เพื่อทราบข้อมูลและขอความร่วมมือเท่าที่สามารถจะดำเนินการได้ เพื่อให้ได้ทราบข้อมูลพื้นฐาน
ในการจัดทำแผนการเรียนอาชีพ

2.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า
ครูผู้สอนส่วนใหญ่ระบุว่า การดำเนินการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพในโรงเรียนโครงการ
ขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา
ดำเนินการสอนภายในโรงเรียน ผู้วิจัยเห็นว่า ควรจะได้ใช้วิทยากรที่มีความชำนาญการ เฉพาะ
เรื่องในท้องถิ่นมากกว่าใช้ครูที่เป็นบรรณารักษ์และไม่ได้ผ่านการอบรมในการจัดกิจกรรม
การเรียนการสอนวิชาอาชีพ

ส่วนในด้านปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า
ปัญหาที่สำคัญคือ ครูผู้สอนวิชาอาชีพในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ขาดความรู้และเทคนิคในการเลือกวิธีสอน
และส่วนใหญ่เป็นครูบรรณารักษ์ ผู้วิจัยเห็นว่า โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนวิชาอาชีพ
เข้ารับการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับความรู้และเทคนิคในการเลือกวิธีสอนวิชาอาชีพ

2.4 สื่อการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนวิชาอาชีพส่วนใหญ่
จัดทำวัสดุอุปกรณ์ได้ภายในท้องถิ่น และผู้วิจัยเห็นว่า สื่อการเรียนการสอนมีความสำคัญและ
จำเป็น ดังนั้นการที่ครูผู้สอนจัดหาและผลิตสื่อการเรียนการสอนขึ้นเอง โดยเฉพาะจากวัสดุ
ราคาถูก อาจจะกระทำได้ไม่สะดวกและส่งผลให้ไม่สอดคล้องกับงานที่ได้ปฏิบัติจริงในจังหวัด
นครราชสีมา ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ผู้บริหารต้องให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง

ส่วนในด้านปัญหาสื่อการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนวัสดุ ไม่เพียงพอ ผู้วิจัยเห็นว่า โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการผลิตสื่อการเรียนการสอนด้วยวัสดุราคาถูก โดยเฉพาะการผลิตสื่อสำหรับงานแขนงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน ผู้วิจัยเห็นว่า โรงเรียนจะต้องจัดสถานที่สำหรับฝึกปฏิบัติงานด้านอุตสาหกรรมขึ้น เพื่อให้ นักเรียนได้มีโอกาสสัมผัสกับสถานที่ฝึกปฏิบัติงานที่คล้ายคลึงกับการปฏิบัติงานอาชีพจริง ๆ ตลอดทั้งประสานงานกับสถานประกอบการ เพื่อขอความร่วมมือในการส่งนักเรียน เข้ารับการฝึกปฏิบัติงาน

2.5 การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนวิชาอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ประเมินผลภาคปฏิบัติโดยการตรวจผลงานที่นักเรียนได้ปฏิบัติ ผู้วิจัยเห็นว่า การวัดผลของครูผู้สอนวิชาอาชีพในจังหวัดนครราชสีมา ยังไม่เป็นไปตามแนวทางการวัดผลวิชาอาชีพ ที่ประกอบด้วย ทักษะขั้นพื้นฐานในการทำงาน การวางแผนในการทำงาน ความรู้เทคนิคและความรู้สัมพันธ์ นิสัยในการทำงานและ เจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

ส่วนในด้านปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนวิชาอาชีพขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิเชียร ภูสุวรรณ (2532) ที่พบว่า ครูมีความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลไม่เพียงพอ ผู้วิจัยเห็นว่า โรงเรียนควรประสานงานเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนร่วมกับกลุ่มโรงเรียน กำหนดโครงการประชุมปฏิบัติการ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาอาชีพ จัดพิมพ์เอกสารคู่มือการวัดและประเมินผลวิชาอาชีพ เผยแพร่ จัดทำเครื่องมือวัดผลร่วมกับโรงเรียนภายในกลุ่ม

ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพ

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพของโรงเรียน ประถมศึกษาในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ยังมีปัญหาอยู่หลายประการ ทำให้โรงเรียนไม่สามารถ ดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ ดังนั้นจึงควรมีการแก้ไข ปรับปรุงโดยขอความร่วมมือกันระหว่างบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

1.1 ควรกำหนดนโยบายที่แน่นอนและชัดเจนในการช่วยเหลือเกี่ยวกับการ จัดสรรงบประมาณ บุคลากรทางด้านวิชาอาชีพอุตสาหกรรม และวัสดุอุปกรณ์เพิ่มขึ้นและตรงตาม ความต้องการของโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา อันอาจจะทำให้โรงเรียนสามารถดำเนินการในการจัด การเรียนการสอนวิชาอาชีพให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ

2.1 ควรจัดประชุม อบรม สัมมนา ให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน วิชาอาชีพมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพด้านอุตสาหกรรม ทั้งนี้เพื่อให้ ผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาอาชีพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้ เหมาะสมกับสภาพการณ์จริงในจังหวัดนครราชสีมา และมีประสิทธิภาพ

2.2 ควรสำรวจแหล่งวิทยาการทางด้านอุตสาหกรรม สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระ ในท้องถิ่นหรือพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อ เป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับครูผู้สอน นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งขอความร่วมมือ จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระ เพื่อจัดส่งนักเรียนเข้ารับการฝึกปฏิบัติงาน

2.3 ควรจัดทำและจัดหาเอกสารประกอบหลักสูตร เกี่ยวกับวิชาอาชีวศึกษา
ที่สอดคล้องกับสภาพการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

3. โรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน

3.1 ผู้บริหารโรงเรียนควรรักษาความสำคัญ ให้ความสำคัญ สนับสนุนและส่งเสริม
การเรียนการสอนวิชาอาชีวศึกษาให้มากกว่าที่เป็นอยู่ มีการประสานงานและร่วมมือกับชุมชน โดยการ
เปิดโอกาสให้ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีวศึกษา

3.2 ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูผู้สอน เข้ารับการ
ประชุม อบรม สัมมนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียน
การสอนและการวัดและประเมินผล

3.3 ครูผู้สอนวิชาอาชีวศึกษา ควรมุ่งสอนให้นักเรียน เกิดแนวคิดเกี่ยวกับการ
ประกอบอาชีพ มีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
และการดำรงชีวิตต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการพัฒนาหลักสูตรวิชาอาชีวศึกษา เฉพาะสาขาวิชาที่สอดคล้องกับ
โรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดนครราชสีมา

2. ควรศึกษาความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน เกี่ยวกับการจัด
การเรียนการสอนวิชาอาชีวศึกษา ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา